

Σεβασμιώτατε Πάτερ καί Ποιμενάρχα μας, Μητροπολίτα Μαρωνείας και Κομοτηνῆς κύριε Παντελεήμων·

Ἐνδοξότατοι ἀξιωματικοί και ὑπαξιωματικοί τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων και τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας τῆς πατρίδος μας·

Ἐντιμότατοι ἄρχοντες·

Τίμιο Πρεσβυτέριο, Χριστοῦ διακονία·

Ἀγαπητοί ἀδελφοί·

Ἡ σημερινή Κυριακή Δ' τῶν Νηστειῶν προβάλλει τὸ πρόσωπο τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Σιναΐτου, συγγραφέως τοῦ Ἱεροῦ Βιβλίου τῆς Κλίμακος, μὲ τὸ ὁποῖο προσεγγίζεται ἡ πνευματικὴ ἐργασία καὶ πρόοδος κάθε χριστιανοῦ ὡς νοητὴ ἀνάβαση (χωρὶς νὰ παραβλέπονται καὶ οἱ ἀμαρτητικὲς ἀπότομες κάθοδοι) μιᾶς κλίμακας τῶν ἀρετῶν.

Πέραν ὅμως τῆς θεολογικῆς σπουδαιότητος της, ἡ σημερινή Κυριακή ἀποτελεῖ γιὰ ἐμᾶς τοὺς Θρακιῶτες ἡμέρα μνήμης καὶ ἀποδόσεως τιμῶν στοὺς προγόνους μας, καθὼς συμπληρώνονται 110 χρόνια ἀπὸ τὴν ἀποφράδα ἡμέρα, κατὰ τὴν ὁποία οἱ Ἕλληνες τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης βίωσαν τὴν ἀτίμωση, τὸν θάνατο καὶ τὸν ξεριζωμὸ ἀπὸ τὶς πατρογονικὲς τους ἐστίες.

Ἦδη ἀπὸ τὸ 1908 μὲ τὴν ἐπικράτηση τῶν Νεότουρκων στὴν Ὄθωμανικὴ Αὐτοκρατορία σηματοδοτήθηκε μιὰ νέα φάση στὴν ἱστορία τῆς χώρας. Μὲ τὴν καθιέρωση τοῦ νέου καθεστῶτος ξεκίνησαν νὰ ἐκδηλώνονται σαφεῖς ἐθνικιστικὲς τάσεις ποὺ ἐπηρέασαν τὴν πολιτικὴ καὶ κοινωνικὴ πορεία τῆς ἐποχῆς καὶ στόχευαν στὴν ἰδεολογικὴ ὁμογενοποίηση ὥστε νὰ εὐδοκιμήσει ἓνα ἐθνικὸ κράτος. Οἱ νέες πολιτικὲς στόχευαν στὴν καταπίεση καὶ ἐξάλειψη ὁποιασδήποτε φυλετικῆς ὁμάδας, ποὺ θεωροῦνταν ἀπειλὴ γιὰ τὸν ἐθνικὸ χαρακτήρα τῆς Ὄθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, καὶ ἐπέδρασε ἀρνητικὰ στὴν κοινότητα τῶν Ἑλλήνων τῆς Θράκης. Οἱ ἐν λόγω ἐνέργειες ἐντάθηκαν καὶ κορυφώθηκαν κατὰ τὴ διάρκεια τῶν Βαλκανικῶν Πολέμων, ὅπου χιλιάδες Ἕλληνες σκοτώθηκαν καὶ διώχθηκαν ἀπὸ τὴν Ὄθωμανικὴ Αὐτοκρατορία. Νομίζω ὅτι δέν σφάλλουμε ἱστορικά, ἐάν μιλήσουμε γιὰ σοβαρὴ ἀπόπειρα ἐθνοκάθαρσης τοῦ γεωγραφικοῦ χώρου τῆς Θράσσης γῆς.

Μετά τὸ τέλος τῶν Βαλκανικῶν πολέμων, τὸ 1913, ἡ κατάσταση στὰ Βαλκάνια παραμένει ἰδιαιτέρως ἐπισημάνης καὶ ἐπικίνδυνη. Ἡ Θράκη, ἡ ὁποία τελοῦσε ἐν μέρει ὑπὸ τὴν κατοχὴ τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Τουρκίας, ἀντιμετώπιζε σημαντικὲς πολιτικὲς καὶ ἔθνοτικὲς ἐντάσεις. Στὴν Ἀνατολικὴ Θράκη κατοικοῦσε ἑλληνικὸς πληθυσμὸς, γεγονός πού προκαλοῦσε ἀνησυχία στὸ καθεστὸς.

Οἱ Τοῦρκοι ἐπιθυμοῦσαν τὸν πλήρη ἐκτουρκισμό τῆς ἐν λόγω περιοχῆς, συνεργοῦσαν στὸ κλίμα ἔντασης καὶ ἀνασφάλειας, τὸ ὁποῖο ὁδήγησε χιλιάδες Ἕλληνες ἀπὸ διάφορες περιοχὲς τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης νὰ συγκεντρωθοῦν στίς πόλεις Ραιδεστὸ καὶ Ἡράκλεια, μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ ἀναχωρήσουν πρὸς τίς ἐλεύθερες περιοχὲς τῆς Ἑλλάδας. Ἀλλὰ ἀντὶ γιὰ διέξοδο στὴν ἐλευθερία καὶ τὴν ἀσφάλεια, ἀντίκρουσαν τὸν ἐφιάλτη τῆς βίαιης καταδίωξης καὶ τοῦ θανάτου.

Στίς 6 Ἀπριλίου τοῦ 1914, ἡμερομηνία πού ἔχει μείνει χαραγμένη στὴ μνήμη μας ὡς τὸ «Μαῦρο Πάσχα τῶν Θρακῶν», οἱ διωγμοὶ καὶ οἱ θηριωδίες Βουλγάρων καὶ Τούρκων κορυφώθηκαν, ἀφήνοντας πίσω τους μιὰ πονεμένη καὶ σκοτεινὴ σελίδα στὴν ἱστορία τοῦ Θρακικοῦ Ἑλληνισμοῦ.

«Τὴ μνήμη ὁπού καὶ νὰ τὴν ἀγγίξεις πονεῖ», γράφει ὁ Σεφέρης. Πράγματι, ἡ μνήμη τέτοιων αἱματοβαμμένων γεγονότων προβάλλει πάντα ἕνα πικραμένο «γιατί» ταυτόχρονα ὅμως μᾶς συνδέει μὲ τὴν σύνολη ἱστορία τοῦ λαοῦ μας· μικροῦ, περήφανου καὶ μὲ μεγάλη θωριά. Λαοῦ πού συντηρεῖται ἀπὸ τὰ ζώπυρα τῆς πίστεως καὶ τῆς φιλοπατρίας. Λαοῦ πού σέ μεγάλους κινδύνους ξεχνᾷ τὰ μικρά πού τὸν διαίροῦν καὶ ἐνώνεται θαυμαστά γιὰ νὰ ὑπερνικήσει κάθε διαλυτικῆς προσπάθειας.

«Ἡ ἐλπίδα εἶναι ἕνας φωτεινὸς ὁδηγὸς πού μᾶς καθοδηγεῖ ἀκόμα καὶ στίς πιὸ σκοτεινὲς στιγμὲς», σημειώνει ὁ Καρυωτάκης. Αὐτὴ ἡ ἐλπίδα καταπράυνε τὸν πόνο στίς ψυχὲς των Θρακιωτῶν. Πόνος πού ἔγινε τραγούδι καὶ χορὸς, ὥστε νὰ μὴν λησμονηθεῖ στὴ λήθη τοῦ χρόνου ἢ γλυκιὰ εἰκόνα τῆς πολύπαθης πατρίδος. Θὰ ἦταν ἀσεβῆς παράλειψη νὰ μὴ μνημονεύσουμε τὸ Ἀνατολικορωμυλιώτικο σουμπέτι «Μαῦρο μου Χελιδόνι», ἕνα τραγούδι, ἐρμηνευμένο ἀπὸ τὸν ἀείμνηστο Χρόνη Ἀηδονίδη, τὸ ὁποῖο δημιουργεῖ ρίγη συγκίνησης, μᾶς καὶ ἀναφέρεται στὸ ξεριζωμὸ τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης .

**«Μαῦρο μου χελιδόνι ἀπὸ τὴν Ἀραπιά
ἄσπρο μου περιστέρι ἀπὸ τὸν τόπο μου.
Ἔσεῖς ψηλὰ πετᾶτε, γιὰ χαμηλώσετε
κι ἀνοίξετε τὰ φτερά σας κι τὰ φτιρούδια σας
Νὰ γράψω ἓνα γράμμα κι μιὰ ψηλὴ γραφή
στὴ μάνα μ' κι στ' ἀδέρφια μ' καὶ στὴν ἀγάπη μου».**

Οἱ Ἕλληνες, γιὰ νὰ πᾶνε μπροστά, πρέπει νὰ κοιτάζουν πίσω, παροτρύνει πολὺ σοφὰ ὁ ἱστορικός Δημήτριος Καμπούρογλου. Μελετῶντας τὶς πτυχές τοῦ παρελθόντος, ἀναγνωρίζουμε τὸ ποιόν τῶν προγόνων μας. Ἄνθρωποι ἀπλοί, ὀτρηροί, συνάμα σπουδαῖοι, καθὼς κατάφεραν ἐκ νέου νὰ ὀρθοποδήσουν δημιουργῶντας ἓνα καλύτερο αὔριο γιὰ τοὺς ἴδιους ἀλλὰ καὶ γιὰ τὶς μελλοντικὲς γενιές· ἔχοντας πυξίδα τὴν ἀγάπη τους γιὰ τὴν οἰκογένεια, φάρο τὸν Χριστὸ καὶ λιμάνι τὴν πατρίδα.

110 χρόνια μετὰ, ὁ Ἑλληνισμὸς ἀντιμετωπίζει νέες προκλήσεις. Προβάλλονται ἐνδογενεῖς καὶ ἐξωγενεῖς ἀλλοτριωτικὲς προκλητικὲς καταστάσεις. Θεσμοὶ δομικοὶ σέ κάθε κοινωνία, ὅπως ἡ πατρίδα, ἡ θρησκεία καὶ ἡ οἰκογένεια, στοχοποιοῦνται καὶ ὑπονομεύονται. Στὸ βωμὸ τῆς μετανεωτερικότητας θεμελιώδεις πολιτισμικὲς ἀξίες ὑπόκεινται σέ ἐρμηνευτικὲς ἀλλαγές πού πόρρω ἀπέχουν ἀπὸ τὰ ιδεώδη τῶν προγόνων μας. Μιλοῦμε δῆθεν γιὰ ἐξέλιξη καὶ πρόοδο. Ὅμως ἡ πρόοδος συντελεῖται πάνω στό ἔδαφος τῶν ἀπαράγραπτων ιδεῶν καὶ ἰδανικῶν ἐνός λαοῦ. Ὅταν διαγράφεις ὑποτιμητικὰ τὸ παρελθόν, κονταίνει ἡ προοπτικὴ ἐνός εὐοίωνου μέλλοντος.

Εὐτυχῶς, οἱ Ἕλληνες διαθέτουμε μιὰ ἀναλλοίωτη ἱστορικὴ μνήμη, μιὰ ἀπαράβλητη ἱερὴ παράδοση, τὶς ὁποῖες ὀφείλουμε νὰ μεταλαμπαδεύσουμε στίς ἐπόμενες γενιές τῶν Θρακιωτῶν. Μὲ αὐτὴν τὴν ἰδιότυπη ζῶσα κληρονομιά μποροῦμε νὰ σταθοῦμε ἐνωμένοι στίς δυσκολίες τοῦ παρόντος καὶ στὴν ἀβεβαιότητα τοῦ μέλλοντος.

Προφανῶς τὸ καθῆκον νὰ τιμοῦμε τοὺς ἥρωές μας δέν περιορίζεται σέ ἓνα μνημόσυνο εἴτε στὴν κατάθεση ἐνός δάφνινου στεφανιοῦ στὴ μνήμη τους. Συγκεφαλαιώνεται μὲ τὴν ἐκούσια ἀνάληψη τῆς πνευματικῆς παρουσίας τὴν ὁποία μᾶς ἐμπιστεύτηκαν.

Η Θράκη εκτός από νευραλγική περιοχή είναι γῆ τῶν πατέρων μας. Είναι ἡ πατρίδα μας καὶ ὁ τόπος πού θά γεννήσουμε τά παιδιά μας. Ἀποτελεῖ ἐπιβεβλημένη ὑποχρέωσή μας, λοιπόν, νά τή διατηρήσουμε Ἑλληνική καὶ Ὁρθόδοξη στέλνοντας μήνυμα στίς εὐφάνταστες ἐτερόκλητες κρατικές ὀντότητες πού ἀμφισβητοῦν τήν ἐθνική καὶ θρησκευτική μας ὑπεροχή, δίνοντας ἀγῶνα κατά τῶν κενῶν δαιμονίων τῆς ἐποχῆς μας, ὥστε ὅλοι ἐκεῖνοι πού ἀδίκως καὶ μαρτυρικῶς θυσιάστηκαν νά συναριθμοῦνται μετά Ἀγίων καὶ Δικαίων, μιᾶς καὶ ἡ θυσία τους ὑπῆρξε ἀρωγός γιά τή διασφάλιση τῆς ἐθνωνυμικῆς καὶ δογματικῆς μας ὑπόστασης, νά ζοῦν αἰωνίως στήν ἀναστημένη μνήμη τοῦ Γένους μας.

Καλή Ἀνάσταση καί σέ μᾶς ἀδελφοί! Ο Θεός μαζί μας!